

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: **B. D.**
bytem X
zastoupený JUDr. Petrem Papežem, advokátem,
sídlem Vojtěšská 245, 338 05 Mýto

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí,**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 04. 12. 2024, sp. zn. ZN/MZP/2024/222/14,
č. j. MZP/2024/220/14,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zčásti změněno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Plzeň (dále též jen „ČIŽP“), ze dne 6. 4. 2023, č. j. ČIŽP/43/2023/965, tak že žalobce *byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, neboť ve stanoveném termínu do 14. 7. 2022 nepředložil na výzvu uvedenou v záznamu o kontrolních úkonech ze dne 29. 6. 2022, č. j. ČIŽP/43/2022/3391, požadované dokumenty a informace uvedené především pod čísly 1, konkrétně provozní deníky vodních děl (popř. další provozní dokumentaci) zahrnující záznamy od 20. 6. 2022 do 24. 6. 2022 včetně, potřebné pro dokončení vodohospodářské kontroly malé vodní elektrárny X (dále jen „MVE“), čímž žalobce porušil povinnost stanovenou § 10 odst. 2 kontrolního řádu.* Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 15 000 Kč.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. V žalobě žalobce vyjádřil v podstatě jen nesouhlas s tím, že by se měl dopustit jednání, které je uvedeno ve výroku I. napadeného rozhodnutí, a porušit tak povinnost stanovenou v ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Žalobce je dále přesvědčen, že rozhodnutí správního orgánu a napadené rozhodnutí žalovaného spočívá na nesprávném právním posouzení věci a správní orgán a rovněž žalovaný dospěli na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním.
3. Žalobce svým jednáním splnil všechny povinnosti, které jsou po něm vyžadovány kontrolním řádem. V předmětný den byl telefonicky kontaktován kontrolující osobou Ing. L. K. (dále též jen jako „kontrolující“), který mu sdělil, že probíhá kontrola objektu MVE X a ať se žalobce na místo kontroly dostaví. Od tohoto okamžiku pak žalobce poskytoval po celou dobu kontrolujícímu dobrovolně veškerou možnou součinnost, a to v rozsahu vyžadovaném kontrolním řádem. V den kontroly rovněž předal kontrolujícímu požadované doklady a další materiály, které měl v té době k dispozici.
4. V rámci ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu není uvedeno, že by žalobce byl povinen předložit kontrolujícímu mimo jiné provozní deník. Kontrolní řád neurčuje, jakým způsobem a formou má být předmětná součinnost žalobcem jakožto kontrolovanou osobou poskytována. S ohledem na právě uvedené a dále s ohledem na zavedenou praxi mezi žalobcem a kontrolujícím, má tak žalobce za to, že i ústní podání informací a popis faktického stavu kontrolovaného objektu je v souladu s kontrolním řádem. Nic poté nebránilo kontrolujícímu, aby si během kontroly dělal poznámky a zapisoval informace podané žalobcem tak, aby nedošlo k jakémukoliv zkreslování podaných informací, případně aby si kontrolující z kontroly pořídil videozáznamy či fotografie daného místa či jednotlivých dokumentů.
5. Kontrolující se během kontroly v žádném případě nezmiňoval o tom, že by informace a podklady poskytnuté žalobcem byly nedostačující, a že by tedy pro dokončení kontroly bylo nutné doložit ještě další skutečnosti, či tytéž skutečnosti doložit v materializované podobě, nota bene v situaci, kdy je kontrolujícímu žalobcem uváděno, že v provozním

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

deníku nejsou žádné záznamy a že se stavidlem v předmětném období manipulovalo (manipuluje) Povodí Vltavy, státní podnik.

6. Žalobce tak setrvává na svém konstantním stanovisku, že ihned v den provedení kontroly byly žalobcem předány kontrolujícímu veškeré požadované doklady a další materiály, přičemž tak nic nebránilo tomu, aby kontrola byla řádně dokončena.
7. Během předmětné kontroly byl kontrolujícímu předložen též provozní deník, nicméně zde nebyly žádné záznamy, neboť žalobce od jara roku 2022 (tj. i v požadovaném období) nemanoval se stavidlem na nátok do náhonu; toto namísto žalobce činilo (mělo činit) Povodí Vltavy, státní podnik. Žalobce výslovně sdělil kontrolujícímu, že má provozní deník u sebe a že jej kontrolujícímu předloží. Kontrolující ale bylo následně žalobci sděleno, že není třeba provozní deník předkládat – pravděpodobně právě s ohledem na tu skutečnost, že v něm nejsou žádné záznamy a kontrolující tak předložení provozní deníku nepovažoval za nutné pro účely řádného dokončení kontroly.
8. Podstatné je však to, že kontrolující měl možnost si provozní deník např. ofotit, ale tuto možnost nevyužil. Pokud se však kontrolující rozhodl, že této možnosti nevyužije (resp. že předložení provozního deníku dokonce není nutné), nelze tuto skutečnost klást k tíži žalobci. Ostatně kontrolující si byl od žalobce dobře vědom toho, že v provozním deníku nejsou uvedeny žádné záznamy, kdy tak i z tohoto hlediska se nejví jako logické, aby následně byl žalobce písemně vyzván k jeho předložení.
9. Žalobce poté zcela rozporuje, že by jeho tvrzení byla nedůvěryhodná. Naopak žalobce uvádí, že postup a chování kontrolujícího (nejen) během kontroly poukazuje na zaujatost kontrolujícího vůči osobě žalobce. Na zaujatost kontrolujícího žalobce opakovaně upozorňoval, nicméně vždy mu ze strany správního orgánu nebo žalovaného bylo sděleno, že tato námitka není ničím podložená a dál se tím správní orgán či žalovaný nezabývali. Žalobce je tak nucen i zde uvést, že kontrolující se primárně zabývá jeho osobou, a nikoliv vážnými problémy v dané oblasti (zejména v podobě několikanásobně většího úniku vody na horním jezu), které však vyžadují bezodkladné jednání. Žalobce je poté přesvědčen, že výše popsané chování kontrolujícího tvrzení žalobce prokazuje, minimálně pak v takovém rozsahu, aby námitce žalobce bylo věnováno více pozornosti.
10. Byť si je pak žalobce vědom názoru žalovaného, má za to, že se na danou záležitost aplikuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 07. 04. 2021, sp. zn 8 As 102/2019, ve kterém je stanoveno, že *„požaduje-li kontrolní orgán po kontrolované osobě poskytnutí určité součinnosti (např. předložení dokumentů) a kontrolovaná osoba v dobré víře požadovanou součinnost poskytne, avšak ne zcela dle představ kontrolního orgánu (např. v důsledku mylného výkladu toho, co kontrolní orgán ve skutečnosti požaduje), je na kontrolním orgánu, aby v souladu se zásadou součinnosti dal možnost kontrolované osobě případné pochybnosti nebo nejasnosti odstranit.“*
11. Předmětná výzva byla sporná především z toho hlediska, že zde správní orgán požadoval po žalobci doložení údajů či podkladů totožných s těmi, který již byly doloženy kontrolujícímu během kontroly. Žalobce tedy nemohl vědět, že se výzvou správní orgán domáhá doložení jiných skutečností, a z tohoto důvodu tak měl být žalobce buď kontrolujícím nebo správním orgánem upozorněn na to, že jím poskytnuté údaje a podklady nejsou dostačující.
12. Vzhledem k tomu, že v dané věci je sporným tvrzením to, že žalobce poskytl kontrolujícímu veškerou možnou součinnost k tomu, aby nahlédl do provozního deníku a z něho si

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

například pořídil kopie, tak v tomto ohledu dle žalobce správní orgán ani žalovaný nedostáli své povinnosti uvedené v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „SŘ“), který ukládá správnímu orgánu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 SŘ. Správní orgán se tedy nemůže spokojit s tvrzením účastníků, ale ve veřejném zájmu je povinen zjistit, jak se věci mají. Obstarání podkladů pro vydání rozhodnutí je poté povinností správního orgánu.

13. Dle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 01. 2014, sp. zn. 5 As 126/2011, platí, že „v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku... Obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy; ustanovení § 52 věty první se v řízení o přestupku neuplatní.“
14. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vztahu k žalobnímu bodu, týkajícího se nesouhlasu žalobce s tím, že by se měl dopustit jednání, které je uvedeno ve výroku I. napadeného rozhodnutí, přičemž toto spočívá dle žalobce na nesprávném právním posouzení věci, žalovaný uvedl, že se v napadeném rozhodnutí cele řídil závazným právním názorem městského soudu, uvedeném v předchozím rozsudku ze dne 18. 3. 2024, ve kterém soud vyvrátil tvrzení žalobce, že splnil veškeré povinnosti kontrolované osoby v zákonem požadované míře.
15. Žalobce byl a je, souladně s názorem jak žalovaného, tak i městského soudu, odpovědný za řádné vedení provozních deníků, viz bod C.2.4. manipulačního řádu. Městský soud již dříve uzavřel, že kontrolující nebyl povinen při kontrole výslovně sdělit, že poskytnutá součinnost žalobce je nedostatečná a bude ještě následovat písemná výzva. Tímto konstatováním městský soud vypořádal i další současnou žalobní námitku, týkající se dle žalobce nelogické výzvy kontrolujícího k předložení provozního deníku.
16. Žalovaný souhlasí s městským soudem v tom, že i kdyby žalobce provozní deník nabídl k nahlédnutí při kontrole a kontrolující toho nevyužil, nijak by to prvoinstanční správní orgán nezbavovalo oprávnění vyžádat si následně jeho předložení. V požadavku na předložení provozního deníku nelze dle žalovaného spatřovat vybočení z mezí oprávnění kontrolujícího, kdy nepředložení samotné naplňuje skutkovou podstatu přestupku žalobce podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., zákona o kontrole, v rozhodném znění (dále jen „kontrolní řád“).
17. Ve vztahu k žalobní námitce na zaujatost kontrolujícího vůči osobě žalobce žalovaný uvedl, že tato žalobní námitka nesměruje k předmětu řízení. Stejně tak k předmětu řízení dle žalovaného nesměruje námitka na únik vody na horním jezu soustavy vodních děl ve Štáhlavech, inspekce není majitelem tohoto jezu.
18. Ve vztahu k námitce na nedodržení zásady materiální pravdy žalovaný uvedl, že za situace, kdy je kontrolovaná osoba povinna provozní deník vést a mít ho u sebe, nemůže si kontrolující takový provozní deník obstarat jinak než písemnou výzvou k jeho předložení. Inspekci prováděná kontrola totiž směřovala ke kontrole plnění povinností provozovatele MVE X, kdy nevedení a nepředložení provozního deníku kontrolujícímu představuje naplnění skutkových podstat různých přestupků.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

19. Žalovaný v této souvislosti poukazuje na judikaturní standard, podle něhož je považováno za rozhodující, že i když kontrolovaná osoba nemusela mít povinnost obstarávat, uchovávat, archivovat či vůbec pořizovat všechny z požadovaných dokumentů, tak skutková podstata přestupku neposkytnutí potřebné součinnosti nespočívá v tom, že by tyto dokumenty nevedla, ale v tom, že neposkytla patřičnou součinnost, tedy na výzvu nesdělila komplexní informace, které o daném případě měla. Nadto je potřebné upozornit, že pokud právní předpis někomu neukládá vést či udržovat nějakou evidenci nebo uchovávat určité dokumenty, ještě to nevylučuje, aby dotyčná osoba některé z těchto dokumentů ve své dispozici případně měla.
20. V daném případě ale byl žalobce povinen provozní deník vést řádně. Byla-li tedy kontrolovaná osoba v rámci kontroly k předložení jmenovitě uvedených podkladů vyzvána, potom měla dokumenty, k jejichž vedení byla povinna, kontrolujícímu poskytnout, případně skutečnost, že některými z požadovaných dokumentů reálně nedisponuje, kontrolujícímu sdělit.
21. Z ustanovení § 10 odst. 2 kontrolního řádu je krom shora uvedeného patrné, že povinnosti kontrolované osoby jsou zákonodárcem záměrně rozděleny do několika kategorií. Poskytnutí součinnosti k umožnění výkonu kontrolních oprávnění kontrolujících v sobě zahrnuje rovněž aktivní jednání ze strany kontrolované osoby. Například v případě vyžádání dokumentů týkajících se předmětu kontroly kontrolujícím orgánem je kontrolovaná osoba nejen povinna vydání těchto materiálů nebránit (tedy jej umožnit), nýbrž je povinna tyto rovněž vyhledat a následně předat (poskytnout součinnost k jejich vydání).
22. Žalovaný tak považuje názor žalobce o tom, že kontrolující si měl možnost provozní deník např. ofotit, zřejmě k vzhledem k žalobcem uvedené zavedené praxi mezi ním a kontrolujícím, za lichý, protože žalobce byl povinen provozní deník vést řádně, čili do něj denně zapisovat i to, že se stavítkem náhonu vody do jím provozované MVE X nemanipuloval, a takto řádně vedený provozní deník na výzvu předložit kontrolujícímu.
23. Žalovaný tak spatřuje pouze drobnou relevanci v jinak nepodloženém tvrzení žalobce o tom, že provozní deník předložil „mimo jiné“ v rámci soudního jednání v předchozím řízení před městským soudem. Žalovaný ale provozní deník reálně spatřil až v průběhu předchozího soudního jednání, kdy žalobce soudu předložil jakýsi sešit (velikosti asi A6), s jehož obsahem se žalovaný, natožpak kontrolující či prvoinstanční správní orgán, neměli možnost v řízení předcházejícím soudnímu jednání seznámit.
24. Žalovaný se tedy nemůže ztotožnit s tvrzením žalobce o tom, že by opakovaná výzva inspekce k předložení požadovaných podkladů, potřebných k řádnému dokončení kontroly, byla sporná, žalobci bylo kontrolujícím jednoznačně sděleno, jakých podkladů se tato výzva týká.
25. Nepodložená tvrzení žalobce o předložení provozního deníku kontrolujícímu nejsou v daném případě dostatečným liberačním důvodem. Nejenže žalobce tato svá tvrzení nijak nedoložil, ale pravdivost tohoto tvrzení žalobce by bylo možno ověřit pouze snad svědeckou výpovědí kontrolující osoby.
26. Soud ve věci nařídil jednání na den 18. 6. 2025, při kterém žalobce uvedl, že celá záležitost souvisí s tím, že si kontrolující osoba Ing. L. K. řekl o úplatek, který žalobce odmítl dát.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

K dotazu soudu, zda se s tím obrátil na policii, žalobce uvedl, že vzhledem k okolnostem, kdy byli přítomni jen oni dva, nebyl.

III. Posouzení žaloby

27. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
28. Žaloba není důvodná.
29. Soud předně uvádí, že žalobce provozuje činnost, která je dosti odborná a proto mu musí být zjevné, že je svázán mnoha zákonnými povinnostmi, mezi které patří též podrobit se kontrole, v rámci které má rovněž povinnost poskytnout součinnost, ať už má na kontrolující osobu jakýkoliv názor.
30. Podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle § 10 odst. 2.*
31. Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu *kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.*
32. Podle § 8 písm. c) kontrolního řádu platí, že „kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly dále oprávněn požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby (dále jen "podklady"); v odůvodněných případech může kontrolující zajišťovat originální podklady“.
33. Kontrola přitom dle názoru Nejvyššího správního soudu „... představuje interaktivní činnost, která z povahy věci a cíle, jehož má být dosaženo (tj. zjištění, zda kontrolovaná osoba plní povinnosti, které jí vyplývají z právních předpisů nebo které jí byly na základě těchto předpisů uloženy), vyžaduje vzájemnou komunikaci a součinnost mezi kontrolním orgánem a kontrolovanou osobou.“ (srov. rozsudek NSS sp. zn. 8 As 102/2019).
34. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 8. 2022, č. j. 6 As 182/2020-43, uvedl, že „povinnost kontrolního orgánu vysvětlit relevanci požadovaných podkladů pro výkon kontroly je dána pouze v rozsahu limitů tohoto oprávnění. Jinými slovy, kontrolní orgán je povinen kontrolované osobě odůvodnit, proč určitý podklad vyžaduje, pouze v tom rozsahu, aby bylo vyjasněno, že podklad se vztahuje k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby, jak vyžaduje § 8 písm. c) kontrolního řádu, jsou-li o tomto vztahu objektivní pochybnosti. Subjektivní nesouhlas kontrolované osoby nezavádá příležitost požadované podklady neposkytnout a vyhnout se tím zákonné povinnosti součinnosti. Kontrolovaná osoba není oprávněna rozhodovat o tom, které skutečnosti má kontrolní orgán zjišťovat, jaké podklady k tomu vyžadovat nebo rozhodovat o tom, že některý z podkladů vyžadovaných dle § 8 písm. c) kontrolního řádu může být nahrazen podkladem jiným. Kontrolovaná osoba nemůže svou vůlí relevantně modifikovat či nahrazovat kontrolovaným orgánem projevené vrchnostenské oprávnění. Kontrolovaná osoba

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

ani není oprávněna rozhodovat o tom, v který moment je skutkový stav kontrolním orgánem zjištěn pro účely kontroly v dostatečném rozsahu a jaký rozsah podkladů je dostačující.“ Z uvedené citace plyne, že pakliže se požadované informace týkají předmětu kontroly, kontrolovaná osoba nemůže nijak zasahovat do toho, jaké informace kontrolní orgán vyžaduje. Z toho dle městského soudu nutně i vyplývá, že pakliže se vyžadované informace týkají rozsahu kontroly, nemusí kontrolní orgán kontrolované osobě vysvětlovat, proč dané informace vyžaduje. V posuzované věci není sporu o tom, že by požadované informace nespádaly do rozsahu zahájené kontroly.

35. Soud má proto za to, že pokud byla v Zápisu o kontrole ze dne 29. 6. 2022, č. j. ČIŽP/43/2022/3391, obsažena výzva k předložení provozního deníku, žalobce byl kvalifikovaně vyzván k jeho předložení. Provozní deník totiž představuje podklad pro dokončení vodohospodářské kontroly a i z tohoto důvodu je záhodno, aby byl ve správním spise originál a nikoliv fotografie, jak uvádí žalobce, o to víc, že v provozním deníku nejsou uvedeny žádné záznamy. V rámci kontroly bylo zřejmě kontrolovány právě povinnosti provozovatele MVE, mezi které patří vedení provozního deníku.

36. Pokud žalobce namítal, že kontrolujícím bylo následně žalobci sděleno, že není třeba provozní deník předkládat, k těmto tvrzením se již vyjádřil městský soud v rozsudku ze dne 18. března 2024, č. j. 17 A 125/2023- 66, který uvedl v bodě 20:

„Z výzvy na str. 4 záznamu o kontrolních úkonech ze dne 29. 6. 2022 jednoznačně plyne, co má žalobce předložit a v jaké lhůtě. Tvrzení žalobce, že provozní deníky při kontrole nabízel k nahlédnutí, přičemž kontrolující sdělil, že není třeba je předkládat, pročež žalobce následně písemnou výzvu ignoroval, není ničím podložené. Záznam o kontrolních úkonech ze dne 29. 6. 2022 zachycuje mj. ústní sdělení žalobce, leč tuto skutečnost nezmiňuje. Soudu se tudíž tvrzení žalobce jeví nevěrohodné. Ostatně i kdyby žalobce provozní deníky nabídl k nahlédnutí při kontrole a kontrolující toho nevyužil, nijak by to prvostupňový orgán nezabavovalo oprávnění vyžádat si následně jejich předložení. Kontrolní orgán totiž může po kontrole na místě a vyhodnocení získaných zjištění dospět k závěru, že jsou potřeba další podklady pro kontrolu. Kontrolující nebyl povinen při kontrole výslovně sdělit, že dosud poskytnutá součinnost žalobce je nedostatečná a bude ještě následovat písemná výzva, tato skutečnost plyne ipso facto z toho, že bylo přistoupeno k výzvě. V projednávaném případě nebyla naplněna hypotéza rozsudku sp. zn. 8 As 102/2019, kdy by žalobce poskytl v dobré víře určitou součinnost, jež by prvostupňový orgán považoval za nedostatečnou – žalobce na řádnou výzvu vůbec nereagoval. Prvostupňový orgán tedy nepochybil, jestliže po žalobci požadoval předložení provozních deníků a následně v jejich nepředložení spatřoval přestupek dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.“

37. Osmý senát se s tímto hodnocením zcela ztotožňuje a současně je tímto závěrem vázán – k tomu viz recentní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2024, č. j. 9 As 66/2023–72, publikovanému pod č. 4615/2024 Sb. NSS, podle nějž je krajský soud při opakovaném rozhodování v téže věci vázán svým předchozím právním názorem za podmínky neměnnosti skutkových a právních okolností. Takto pojatá vázanost vyplývá z požadavku právní jistoty, předvídatelnosti rozhodovací činnosti soudů a ze zásady zákazu překvapivých rozhodnutí ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. V právním státě nelze připustit, aby o stejné věci rozhodovaly různé senáty téhož soudu odlišně, aniž by se účastníci mohli spolehnout na stabilitu soudních závěrů již vyslovených v předcházejících řízeních.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

38. Městský soud připomíná, že výzvou, která byla součástí Zápisu o kontrole ze dne 29. 6. 2022, č. j. ČIŽP/43/2022/3391, doručenou 7. 7. 2022, vznikla žalobci povinnost součinnosti spočívající v předložení dokladů. Tato výzva obsahovala jasné stanovenou lhůtu 7 dnů a poučení ohledně sankce v případě nesplnění této povinnosti. Žalobci byla výzva k předložení dokladů řádně doručena, musel si tak být vědom své povinnosti spočívající v předložení vyžádaných dokladů. Pokud měl žalobce za to, že již předmětné doklad předložil v rámci kontroly na místě samé a nechápe proto, proč a zda je má předložit opětovně, mohl se na to dotázat. Pokud by takový dotaz vznesl, vznikla by ČIŽP povinnost na tento dotaz reagovat a výzvu v souladu se žalobcem odkazovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2021, sp. zn 8 As 102/2019, upřesnit případně zopakovat. Žalobce však na tuto výzvu nijak nereagoval. Neposkytl tedy součinnost ve smyslu ust. § 10 odst. 2 kontrolního řádu.
39. Co se týče tvrzení uvedeného žalobcem při jednání ohledně úplatku, který po něm měla požadovat kontrolující osoba, soud uvádí, že považuje jednak tuto námitku za opožděnou, jednak má za to, že tato skutečnost nemůže mít na věc vliv. Obdobný názor má soud na žalobcem namítanou zaujatost kontrolující osoby. Soud v postupu kontrolující osoby ohledně tohoto přestupku žádnou zaujatost neshledal. Žalobce svou povinnost porušil a byla mu za to uložena minimální pokuta - soudu je z jeho úřední činnosti známo, že za obdobný přestupek ČIŽP ukládá pokuty vyšší (například podle rozsudku ze dne 29. srpna 2024, č. j. 5 A 22/2022-50 dostupného na stránkách nssoud.cz, kde byla za neposkytnutí součinnosti při kontrole uložena pokuta ve výši 50 000,- Kč.).
40. Soud tak má za to, že se žalobce uvedeného jednání dopustil a tím spáchal přestupek dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.

IV.

Závěr a náklady řízení

41. Městský soud neshledal žádnou ze žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. června 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.